

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 556/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Mišíkovou, Laurinská 780/2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co 272/2015 z 2. júna 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. augusta 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Co 272/2015 z 2. júna 2016 (ďalej aj „uznesenie krajského súdu“), ktorým bolo odmietnuté odvolanie sťažovateľa ako oneskorene podané proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 16 C 53/2001 z 10. septembra 2008 „*v konaní o privolenie k výpovedi z nájmu bytu*“.

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti v podstatnom namieta, že uznesenie krajského súdu je neodôvodnené, pretože krajský súd sa odmietol zaoberať jeho odvolacími dôvodmi, a súčasne nesúhlasí aj s dôvodmi uvedenými v uznesení krajského súdu, keďže podľa neho neboli splnené podmienky na odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v jeho veci, čím mu krajský súd ako odporcovi v konaní „*znemožnil uskutočňovať... procesné práva v takej miere, že tým porušil... právo na spravodlivý súdny proces...*“.

3. V petite sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom rozhodol tak, že uznesením krajského súdu došlo k porušeniu jeho označených práv, zároveň žiada, aby ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu, vrátil mu vec na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde

a v určených prípadoch na inom orgáne. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Sťažovateľ namieta porušenie označených základných práv zaručených ústavou a listinou, ako aj právo zaručené dohovorom (bod 6) uznesením krajského súdu spočívajúcim v ním tvrdených skutočnostiach uvedených v bode 2.

8. Z ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústava rozdeľuje ústavnú ochranu základných práv a slobôd, ako aj ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z príslušnej medzinárodnej zmluvy medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom systém tejto ochrany je založený na princípe subsidiarity, ktorý určuje aj rozsah právomoci ústavného súdu pri poskytovaní ochrany týmto právam a slobodám vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov (čl. 142 ods. 1 ústavy), a to tak, že všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ako aj za dodržiavanie základných práv a slobôd (čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy). Ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

10. Podľa § 237 písm. f) OSP účinného do 30. júna 2016 dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa vo všeobecnosti rozumie taký postup súdu, ktorým bolo účastníkovi konania znemožnené uplatňovať v súdnom konaní tie procesné práva, ktoré účastníkovi patria podľa jednotlivých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Za odňatie možnosti konať pred odvolacím súdom preto možno považovať aj odmietnutie odvolania ako oneskorene podaného bez toho, aby boli splnené zákonné podmienky na takéto rozhodnutie. Ak by totiž odvolací súd odmietol riadne, včasné a procesne prípustné odvolanie účastníka konania, odňal by mu tým možnosť konať pred odvolacím súdom a uplatniť pred ním skutkovú a právnu argumentáciu smerujúcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

11. Sťažovateľom namietané porušenie práv vyúsťuje do jeho tvrdenia o odňatí možnosti konať pred súdom, čo v okolnostiach danej veci predstavuje dovolací dôvod proti rozhodnutiu krajského (odvolacieho) súdu podľa § 237 písm. f) OSP [v súčasnosti je tento dôvod premietnutý do § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok].

12. Zo sťažnosti však nevyplýva a sťažovateľ to netvrdil a ani nepreukázal, že by uplatnil na ochranu svojich práv dovolanie, ktorým by bola založená právomoc dovolacieho súdu preskúmať uznesenie odvolacieho súdu z pohľadu, či mu ním bola alebo nebola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku odmietnutia jeho odvolania proti rozsudku okresného súdu, preto na základe uvedeného ústavný súd uzavrel, že v jeho veci vo vzťahu k namietaným porušeniam označených práv uznesením krajského súdu nie je sťažnosť prípustná.

13. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. m. m. I. ÚS 633/2014, I. ÚS 880/2014, I. ÚS 377/2015, II. ÚS 88/2016 a podobne). Takýto prístup k otázke prípustnosti dovolania v podobných veciach napokon vyplýva aj z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie sp. zn. 7 Cdo 35/2012 z 23. januára 2013 alebo predtým R 23/1994 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk).

14. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uvedených v bode 3.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2016